

DONARÁ
UNA
BATA

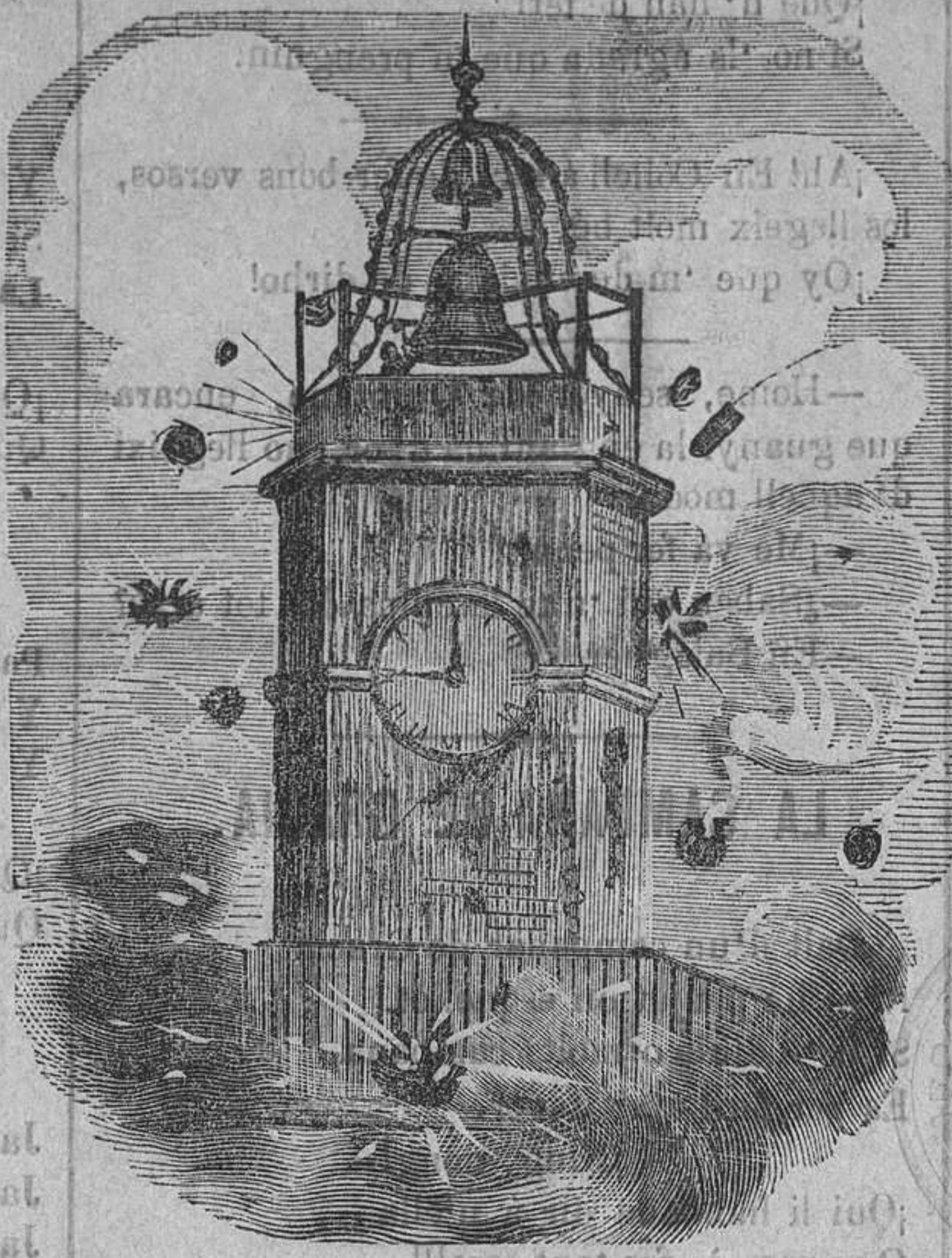
BATA

CADA

SEMANA.

SI SE 'N VENEM MOLTAS

tocará á somatem.

LA CAMPANA DE GRACIA.

SEMANARI BILINGÜE.

VAJA; TUSSIN PRIMER.

ARA:

¡Ah! ¡Quin diari! Perque jo 'n dich diari, encara que no mes surti un cop cada setmana.

Aquí hi haurá de tot.

Com que tindrà modos y parlará de govern, serà polítich.

Com que entre lo que posarém per broma hi haurá bons articles y millors poesías, serà verdaderament literari.

Com que dirá que sense la república federal y cent mil duros un home no pot ser feitis, serà federalista.

Lo que 'ns ha costat mes de trobar ha sigut lo títol.

L'un deya que li posessim *Boleras robadas*.

¡Vés que té que véurer!

L' altre que 'l titulessim *Lo Puput*.

¡Home! ¡Aixó fora bo que hi juguessim!

¡Ca ca! ¡La campana, la campana! No 'n trovarán cap de millor, no.

— Veritat que ja 's coneix que aixó es escrit d'un que sap ahont te la má dreta?

¡Jo ho crech, burrango!

Es home que lo mateix vos escriu ab una ploma, que ab un llapis, que ab un guix, ab qualsevol cosa.

Jo l' he vist escriurer ab tinta vermella, y... guapo. Tant ben dit y tan ben posat; com si hagués sigut ab la mes negra que 's puga veurer.

Es... d'alló... ¿M'entenéu?

D' alló que s'en diu... de cap d'ala.

Parlo en tercera persona, encara que ell siga jo mateix que vos ho esplico, perque m' afiguro que es lo paper que vos ho diu.

Donchs aquest es lo qui dirigirà 'l diari.

Es un home alt, ben plantat, barba cerrada... Ja veurán: la millor senya per coneixer es que no 'l veurán en lloc.

Quant vegin un senyor que en lloc lo vegin, diguin es aquest, y no tingan por d' equivocarse.

Fà com la constitució; en lloc se trova.

Per aixó es que, sabent de segur que la que 'ns van dar s'ha perdut, lo nostre diari procurarà perque se 'n fassi una de nova.

Pero com que las cuestions elevadas sembla que perteneixen á certa esfera, den quant en quant descendirà de la trona ahont nos col-loca la nostra misió, y vulgarisantnos, parlarà de modas, de teatros, de costums, etc., etc. etc.

M' agrada l' etc. perque ho vol dir tot, y encara fà bonich un cop posada.

Ab tot y aixó, 'ls prometém que, en quant á et-éteras y punts suspensius, lo nostre diari 'ls ne dirà lo menos possible.

Això d' usarios, sempre se m' ha afegut: alló d'aquell que haventli donat lo confessor per penitencia que digués trenta pare nostres, ne va dir un solament, dienthi al detras vint y nou items.

No senyor, no; nosaltres los darém sols cosas sólidas, y, això d' escriurer per umplir paper, no mes ho farém cada vegada que 'ns convinga.

Serà per fi un diari tan perfet, que no 'ls

dihem que si no 'ls agrada 'ns lo tornin, perque tothom ho diria després de haberlo llegit.

En quart á la mida, ja veuen que es la millor: S'hi pot fer un paper de plata, s'hi poden embolicar un parell de mitxes de llana y, si tant se plega, fins se pot arribar á guardar á la butxaca de l' armilla.

Una vegada que tant malament com he pogut he explicat las tendencias y l' objecte que 's proposa 'l periódich... Saludo á la prempsa, faig l' ullot á las noyas, y 's despideix son amich

PERE NOLASCO.

¿ES PONTON, Ó NO ES PONTON?

(Tonada *No hi ah ganduls al mon etc.*)

Que pensi tot lo mon
que hi pensi bona estona
si un barco que hi ha al port
al port de Barc'ona...

Chiton! chiton!
Es el vapor Europa.

Chiton! chiton!

O be, que 's un ponton.

Tot plé de presoners,
de presoners de guerra,
qui parla catalá
y 'n diu ponton no s' erra.
Chiton! chiton!
Que 's lo vapor Europa.

LA CAMPANA DE GRACIA.

Chiton! chiton!
O 't tancan al ponton.

Segons diuhem la gent,
que d'ú barret de copa,
lo barco aquell 's diu
VAPOR DE GUERRA EUROPA,
Chiton! chiton!
Es un vapor de guerra.
Chiton! chiton!
Es clar que no es ponton.

La gent que esta allí dins
está molt mal cuidada,
no pot anarsen, no,
perque está ben guardada.
Chiton! chiton!
No es pas vapor de guerra.
Chiton! chiton!
Lo barco es un ponton.

Pero sab tot lo mon
que un any y mitj arrera
lo poble, del ponton
'n feu una foguera.
Chiton! chiton!
No es pas vapor de guerra.
Chiton! chiton!
Es clar que es un ponton.

Pero, si fos ponton,
ni, per sa sort adversa,
hi hauria mister Hume
ni 'l que vén paper persa.
Chiton! chiton!
Es lo vapor Europa
Chiton! chiton!
No pot pas ser ponton.

Que pensi tot lo mon
que pensi bona estona
si un barco que hi ha al port
al port de Barcelona...
Chiton! chiton!
Es lo vapor Europa
Chiton! chiton!
O be si es un ponton.

Tret d' un que ho canta.

SUELLOS.

Los de Vich sembla que están de sort.
Tenen las llagonissas, los canaris, los
capellans...

En Jaume Collell n' es fill, y ha guanyat
dos premis en los jochs florals, y aquest
estiu la companyia catalana de Romea
anirà a posarhi en escena las millors obras
del seu repertori.

Tira peixet!

Hi ha qui diu que aquest any en los

jochs florals s'hi sentia massa furtó de rapé.
¡Que n' han de fer!
Si no 'ls agrada que 'n prenguin.

¡Ah! En Collell á mes de fer bons versos,
los llegeix molt bé.
¡Oy que 'm descuidaba de dirho!

—Home, senyor de Quintana, encara
que guanyi la englantina d' or, no llegeixi
d' aquell modo.
—¡Me vá fer pena!
—¿Saben qui 'n te la culpa de tot això?
—En Balaguer.

LA CAMPANA DE GRACIA.

Dalt d'un campanar de Gracia
N'hi ha penjat un esquellot.
Si li 'n diuhem molts campana
Es per ferli aixis favor.

¡Ning, nong!
¡Qui li havia de dir á n'ella
Que pogués fer tant soroll!

Si hi ha quintas no hi ha quintas,
Sin' hi ha al fi, tots l'arma al coll.
Mentreus ja desempedran
Puja al campanà un xicot.

¡Ning, nong!
¡Qui li havia de di á n'ella
Que pogués fer tant soroll!
—Ja tenim voltat tot Gracia
Ja no hi entraréu pe 'l lloch.
Diu que dins hi ha vuit mil homes,
La campana 'ls junta á tots.
—¡Ning, nong!
¡Qui li havia de di á n'ella
Que pogués fer tant soroll!

Un senyor que diu que mana
Se 'n va à dar disposicions.
¡Donarne se se ten rrel!
¡S' ha vist res mes generós!
—¡Ning, nong!
¡Qui li havia de di á n'ella
Que pogués fins logra això!

Com que 'ls matxos qu' hi ha, no bastan,
S'han de buscar matxos nous.
Busca matxos, busca matxos,
Buscan fins que 'n tingas prou.

—¡Ning, nong!
¡Qui li havia de di á n'ella
Que pogués fer tant soroll!

Quant se trovan junts prou matxos
Se 'n van à portá 'ls canons.
Ja tenim voltada Gracia
D' artilleria, per tot.
—¡Bom bom!
Mentreus la campana toca

Lí disparan los canons.

Tiran balas y granadas
Y una vol matá al xicot.
Si una esquerda á la campana
La campana ja fa nyoch.

¡Nyoch nyoch!
¡Qui li havia de di á n'ella
Que pogués fe aquest soroll!

Passan horas, passan dias,
Passa una semanna y tot,
Y no es presa encara Gracia
Y la campana fa nyoch.

¡Nyoch nyoch!
¡Qui li havia de di á n'ella
Que pogués fe aquest soroll!

Ja se 'n parla á Barcelona,
Ja se 'n parla per l' entorn,
Ja se 'n parla per Europa...
Ja ho sap fins l' Emperador.

¡Nyoch nyoch!
¡Qui li havia de di á n' ella
Que pogués fer tant soroll!

Por ta ecsercits y preparat,
Porta escalas y canons.
Si s' assalta no s' assalta
Demá s' ha de dà 'l gran cop.

¡Nyoch nyoch!
¡Qui li havia de di á n' ella
Que pogués fer tant soroll!

L' endemá á la matinada:
¡Treteté! ¡Pim pam! ¡Nyach! ¡Bom!
Dat l'assalt, ja es presa Gracia
¡Los vuit mil homes a hont son?

—¡Oh! ¡h!
No n' hi ha cap; jes la campana
Que movia tant soroll!

—¡Oh! Campana que esquerda!
Fas no mes ara nyoch nyoch!
¡Que compon la de rey Wamba!
¡Que compon la de l'Unió!

—¡Oh! ¡oh!
Devant tú totas s' admiran
Ab tot y que fas: Nyoch nyoch.

Un parent del que la tocaba.

NANG-NANG!-BUM-BUM!!
Balada que podria haber escrit D. Victor Bala-
guer sinò fos director de estadistica,

Es negra nit, está nuvol,
pe 'l carrer no 's sent ni un pas,
les ninetas no festejan
perque no hi van los galans.

LA CAMPANA DE GRACIA.

Tot està quiet; lo silenci
turba sòls de tant en tant
lo canó fent ¡bum! ¡¡bum!! ¡¡bum!!
la campana fent ¡nang! ¡¡nang!!

Los vells fujen de la vila
de po y de vells tremolant.
Las donas 'ls van derrera
ab la criatura al bras.
Tots ploran mirant la vila,
y en la vila mentres tant
lo canó fa ¡bum! ¡¡bum!! ¡¡bum!!
y la campana ¡nang! ¡¡nang!!

Del palau en una cambra
hi ha reunits cinch generals
voltant y mirantse un piano
que figura un campanar.
Tots callan y lo silenci
que reyna es tant sepulcral
que molt fondo, com un eco,
sesent ¡bum! ¡¡bum!! ¡¡bum!! ¡nang! ¡¡nang!!

—Com entrarem en la vila?
diu l' un d' ells esparverat.
—Ab una quarta jo hi entro.
—Calli, ó al ponton se 'n vá;
jo se bé lo que 'pertoca,
jo mano, soch general
y seguiré ab lo ¡bum! ¡¡bum!!
mentres segueixi 'l ¡nang! ¡¡nang!!

Ja hi han cinch casas á terra;
pero res hi ba, endavant...
Las barricades dels arbres
ningú las defensa ja.
No venen ben bé 'ls de fora...
ho sab ben bé 'l general...
y 'l canó segueix... ¡bum! ¡bum!!
y un só esquerdat fa ¡nang! ¡nang!!

Passa prop d' una setmana
los canons van ja cansats.
Hi ha mes soldats prop la vila
que grans de sorra en la mar.
Es que es cosa decidida
que al matí 's dongui l' assalt
ja que s' ha vist que 'l ¡bum! ¡¡bum!!
no pot fer callar 'l ¡nang! ¡¡nang!!

Ya 's toca l' himno de Riego
ja 'ls batallons preparats
ab ví y aiguardent, caminan
fent tintinas endavant...
Ya son dins... ja esbotsan portas...
dotse morts, dos fussellats
y encara 'ls aterra l' eco
del ¡bum! ¡bum!! y del ¡nang! ¡¡nang!!

Los que tornan á la vila
van cap 'l pontó lligats.

Ya es la victoria complerta!
¡ja son agafats los caps!...
Lo jardiner d' una torre,
mister Home, y un fabricant.
Ya 'l canó no fa ¡bum! ¡¡bum!!
ni la campana ¡nang! ¡¡nang!!

Lo trovador de Gracia.

SUELTOS.

Tothom qui vulga ser redactor de *La Campana de Gracia* no ha de fer mes que enviar los seus treballs literaris á la llibreria de Lopez, que ab tal que no 'ns comprometin y sigan escrits á gust del director, se 'ls insertarán tan bon punt se puga.

—¿Qué diu?... ¿Qué?... ¿Qué quant dem per un article? Ni un cuarto.

¡Ay ay! ¡Ahont vá aquest!
¡Encara gracias que li posin!

A fi y efecte de que 'l nostre director los puga inspirar la major confiansa no 'ls dirérem sino que ha estat premiat en los Jochs florals.

—Puput!
—¿Qué mana?
—D' hont vens?
—De Roma (Aixó vá pe 'l bisbe.)
—¿Qué buscas?
—Co ona (Aixó vá per Montpensier.)
—¿Qué cercas?
—Muller. (Vol dir la d' un altre.)
—Fes tres salts y buscalá bé.

COSAS ESTÚPIDAS.

—Casarse en segonas nupcias.
—Fer unes corts «soberanas» y dir que 'l monarca sancionara las lleys.
—Greurer en los homens politichs.
—Treurer la pena de mort per delictes politichs, y posar l' estat de siti.

SONETO.

Del cel al mon, per nostre afany baixada
tu vens, àngel d' amor, á calmar penas;
en lloc de trovar cors trovas cadenes
y et veig sempre lluitant endogalada.

Si per ta ditxa al si né surts lliurada,
los raits de sol de los cabells destrenas,
y, ab lo seu resplendor, joyosa amplenas.
de ditxa y de perdó, una era ansiada.

Desde est moment, irats, los tirans veuhens
que 't poden sens perill fer guerra ruda,

quant incapás pera venjarte 't creuhens.
¡Oh santa llibertat, dels bons volguda!
¡Si en tú perdó y amor tan sòls hi veuhens,
¿com pots combatrer may sens ser vensuda?

JOSEPH RICART.

LO PONTON.

BALADA.

Dichoso aquel que tiene
su casa á flote!

Marina—Camprodón.

N' hi ha en la mar una barcassa
Que diu que era ans un vapor.
Si avans din que un vapor era,
Ara 'n diuhens lo ponton.

¡Ay! ¡Oy!
¡Que malament que si estava
Que s' hi estava
A n' al ponton!

Com que 'l barco s' gronxa sempre,
Lo qui hi viu sempre si mora.
Si 'l que 's mou sembla que balli,
Balla fins que en Prim diu:—¡Prou!
¡Ay! ¡Oy!
¡Que malament que s' hi balla
Que s' hi balla
A n' al ponton!

Vé 'l barbé un cop la setmana
Perque un hom fassi mes goig.
Si 'l barbé vé y vos afaita,
Rellicant vos fà un tall gros.
¡Ay! ¡Oy!

¡Que malament que s' hi afaita,
Que s' hi afaita
A n' al Ponton!

A las vuit lo xocolate,
A las nou un parell d' us.
Allavors, un ab mestatzos,
Vé y vos pren declaracion.

¡Ay! ¡Oy!
¡Que malament que s' hi esmorsa
Que s' hi esmorsa
A n' al ponton!

Passan dias, passan horas,
Passan quarts y fins segons.
Fins que al que t' hi vol convinga.
Sentirás farum del moll.

¡Ay! ¡Oy!
¡Que malament que s' hi olora

Que s' hi olora
A n' al ponton.

Dihuen que l' que un hom s' hi estiga
Fa entorxats y fa galons.
Es una cordoneria
que han plantat al mitj del port.

Ay! Oy!
Que 'ls fá a n' ells que un s' hi mareji
S' hi mareji
A n' al ponton.

Pasa un señor per muralla.
—Passióbè senyor Pujol.
Si era progresista 's gira
De clatell, per no di allo.

Ay! Oy!
Que malament s' hi saluda
S' hi saluda
A n' al ponton!

Criminals que allí vos voltan
Fan feresa y fins horror.
L' un, es perque vā está à Gracia,
L' altre, perque no ha fet foch.

Ay! oy!
Que malament que s' hi pensa
Que s' pensa
A n' al Ponton!

Hi ha qui diu si 'ls barquers pagan
Per la ganga que 'ls dū això.
Jo quant no sé bé que créurer,
Per assegurá, ho crech tot.

Ay! Oy!
Que malament que s' hi pensa
Que s' hi pensa
A n' al ponton!

Perque van cremá 'l d' en Cheste
Es de ferro ara y mes fort.
Si s' hi arrapan cranchs à sóta
Nos durá endarrera à tots.

Ay! Oy!
Ay que 'ns portan endarrera
Endarrera
'Ls dels ponton

Lo veurán desde muralla,
Es bermell, molt llarch y gros.
—¿Vols anarchi? Crida; ¡Viva!
Lo que en Prim diu que no vol
Ay! Oy!

Digas qu' ets federalista
Y et portarán al ponton.

UN QU' HI HA ESTAT.

SUELTO.

Contan las crónicas que sigles passats, durant una de las moltas batallas que 'ls catalans havem sostingut contra la tirania, la campana de la Seo de Barcelona, una de las antecesoras de la celebre campana Eularia, va estar durant molts dias tocant à somatent. Guanyá al cap y à la fi la batalla lo rey castellá, y volguent castigar à la campana, la condemna à ser fosa, sent immediatament executada tal sentencia. Fa pochs dias que la campana de Gracia volgué imitar en lo delicto à sa antigua germana de Barcelona, sens que ningú s' hagi atrevit no ja à imitar al rey castellá, fentla fonder, sino à parodiarlo fentla ficar per alguns dias en lo ponton... diem mal en lo vapor de guerra «Europa.»

Áquella persona curiosa que anys arrera contaba las atxes de las professors de Corpus per publicar lo número en lo diari d' en Brusi, va tenir la paciencia de contar las batalladas que va donar la campana de Gracia durant lo siti, y fent luego lo càcul comparat ab lo número de canonadas y tiros de fusell que 's varen tirar, constant la polvora, balas y granadas à preu de fabrica, ha trobat que cada batallada costa al govern vint y cinc duros, de pas so.

Com som molt richs, podem gastar pólvo-
ra en salva. Ya 's refará 'l govern ab los
productes de la nova tarifa per la contribu-
ció industrial.

L'ajuntament de 'n Soler y Matas fentse eco, segons diu, dels desitjos del seus repre-
sentants, damana à Madrid que no 'ns tre-
guin pas lo capitá general, admetentli la
dimisió que té presenta la.

Diu be l' ajuntament de 'n Soler y Ma-
tas. Los desitjos dels seus representants son
aquestos, puig si las corporacions represen-
tan à sos electors, la municipal de Barcelo-
na representa al exellentíssim Gamindez,
son pare natural, sino llegítim.

No estranyin veurer en lo nostre semma-
naritant aviát una poesia seria com un
article de costums ó una alusió política.

Ncsaltres, portant la idea de vendrer molts
números, volém que hi hagi de tot, perque
à tothom agradi.

COSAS QUE FAN NEO.

Dir:—Si Deu ho vol.
Pendre 'l chocolate à la plassa de la Cu-
curulla.
Dur mitxas negras.
Péndrer polvo.
Dur barretina d' estamp.
Viure al carrer dels Capellans.
Comprar butifarras à las beatas.
Guanyar en los Jochs florals.
Sentir furtó de ciri apagat.
Sér del Ateneo....
Y altres cosas que dirém en lo próxim
número.

COSAS QUE FAN LLIBERAL.

Renegar molt.
No anar à missa.
No dar la mona à las criaturas.
Embarcarse en divendres.
Alabar als Estats Units.
No tráurers lo barret pe 'l Combrregar.
Enviar al ponton com los altres.
Y altres que dirém en lo número próxim.

Simils.

—En qué se sembla un cel seré à las
nareyas dels militars quan hi ha bullanga?
—En que s' estrellan.
—En qué se semblan las fàbulas de Sa-
maniego à lo que va passar en Gracia?
—En que hi ha 'l «Parto de los montes.»

Xarada.

Faig ma primera quant parlo,
y primera 's fá y segona
passejant amunt y avall.
mentres l' altre al papé ho posa.

Pá, que siga ma tercera
demánen'o ab poca crosta,
perque, si es tercera y cuarta,
te pot fer malbé la boca.

Si cuarta y segona un dia
corregués per casa vostra,
procureu ben de seguida enollats el si
que no entri allá hont teniu roba,
perque roba, ab tersa y cuarta
ja sembla tersa y segona.

Guardieuvos pe 'l que us convinga,
de lo dit, cosa per cosa,
y penseu qu' hi un minyó ab barba
fill de Reus que las vol totas.

La sol-lució, si no l'ha dada abans la majoria,
en lo próxim número.